

شناسایی مورفولوژیکی ژنوتیپ‌های انجیر موجود در منطقه ریژاو کرمانشاه

شهریار ساسانی (۱) - عیسی ارجی (۱) - ابوالمحسن حاجی امیری (۱) -
رضا عزیزی نژاد (۲)

(۱) عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه
(۲) دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

اصولا شناسایی ژنوتیپ‌ها در هر منطقه یک نیاز اساسی برای مطالعات درختان میوه آن منطقه می‌باشد. منطقه ریژاو در استان کرمانشاه از جمله مستعدترین مناطق نیمه گرمسیری آن استان برای پرورش انجیر محسوب می‌گردد. در این منطقه قریب ۳۰۰ هکتار از باغات موجود به مخلوطی از ژنوتیپ‌های مختلف درختان انجیر اختصاص یافته است. جهت شناسایی این ژنوتیپ‌ها براساس خصوصیات مورفولوژیکی آنها مطالعه ای طی سالهای ۱۳۷۸ الی ۱۳۸۰ بر روی ۵۰ درخت از پنج باغ انتخاب شده، صورت گرفت. تعداد ۳۲ خصوصیت مورفولوژیکی براساس دیسکریپتور انجیر مورد اندازه گیری قرار گرفت. داده‌های جمع آوری شده براساس تجزیه کلاستر مورد آنالیز قرار گرفتند و در دو خوشه دسته بندی شدند. بطوریکه در دسته اول سه ژنوتیپ: منجفی، شامی و باواملی و در دسته دیگر پنج ژنوتیپ: شماله: ملک محمدی، سیاوله، زردله و لاشه ای جای گرفتند. تفاوت بین خوشه‌ها براساس خصوصیات برگ، میوه، جوانه و شاخه معنی دار بود.